

Ferdinand Bie (1888 – 1961)

Ferdinand Bie var i årene før den første verdenskrig den eneste norske friidrettsutøver som klarte å hevde seg internasjonalt. Han er mest kjent for sine prestasjoner i de olympiske leker i Stockholm i 1912, der han ble nummer to i femkamp.

Bie var på høyden i en periode da friidretten i Norge strevde med å finne sin form. Den var organisatorisk koblet til turn og gymnastikk i det felles forbundet Norges Turn- og Idrætsforbund, noe som gjorde at toppidrett ikke alltid ble like høyt prioritert. På nasjonalt plan gjorde imidlertid Bie det meget bra i flere øvelser. Hans allsidighet gjorde ham til en svært dyktig mangekjemper.

Under de olympiske leker i Stockholm 1912 deltok han i fire øvelser: lengde, 110 meter hekk, fem- og tikamp. Bies prestasjoner i femkamp gav ham en annenplass i konkurransen, etter den amerikanske indianeren Jim Thorpe som vant både femkampen og tikampen meget overlegent. Et halvt år senere ble imidlertid Thorpe fratatt ære og gullmedaljer etter at den amerikanske olympiske komiteen hadde avdekket det en mente var grove brudd på OLS amatørreglement; Thorpe hadde spilt halv-profesjonell baseball i 1909 og 1910. Den internasjonale olympiske komiteen (IOC) diskvalifiserte Thorpe og gav i stedet gullmedaljen for den olympiske femkampen til Ferdinand Bie.

Bie ble således i 1913 kåret til den egentlige vinner av femkampen i OL 1912. Han ble dermed Norges første olympiske gullmedaljevinner i friidrett. Bie stod plassert blant olympiske seierherrer på alle offisielle IOC-lister frem til 1982. Dette året ble Thorpe rehabilitert post mortem og gjeninnsatt som vinner. Bie rykket ned igjen til sin opprinnelige annenplass og sølvmedalje, og mistet samtidig sin status som Norges første olympiske gullvinner i friidrett.

Bie var en allsidig friidrettsutøver; foruten de nevnte OL-øvelser i 1912 deltok han også på hjemlig grunn i spydkast. Han mottok kongepokalen for sine prestasjoner i 1910, men fortsatte å konkurrere helt frem til 1917. Hans norske rekord på 110 m hekk lød på 15,8. Den stod fra 1912 til 1919. I lengde var hans bestenotering 6,89 m. Men det var allsidigheten og dermed mangekampene som var hans sterkeste våpen.

Bie representerte i hele sin aktive karriere Kristiania Idrætsforening (senere Oslo Idrettslag). I det sivile var han medisinerstudent da han deltok i Stockholm 1912. Han ble senere kirurg og hadde fra 1934 privat praksis i Kristiansand.

Ferdinand og Bridge!

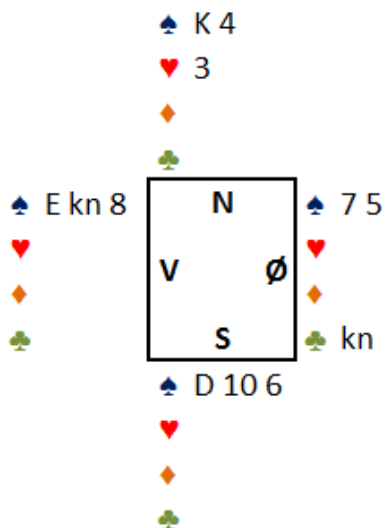
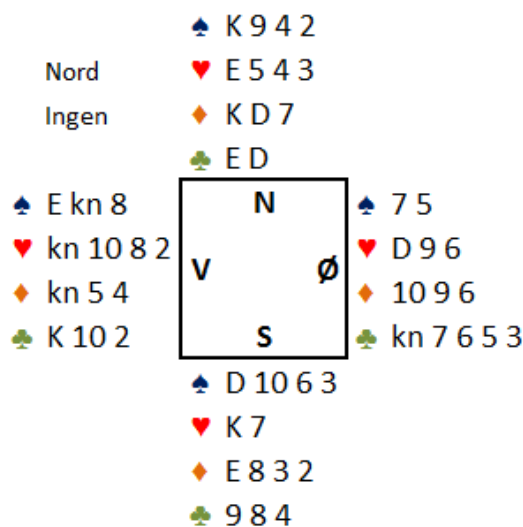
I bridge gjorde Ferdinand seg bemerket som Formann i Vest Agder krets fra 1935 til 1945. At han åpenbart var en god spiller får vi bekreftet da han i 1949 ble kretsmester for par. Bie var i en periode aktiv som forfatter av bridgeproblemer til avisspalter. Bie uttalte i et intervju at han hadde spilt bridge siden den spede start av auksjonsbridge før han ble olympisk helt. Videre beskriver han den betydning kontraktsbridge fikk for konkurransen og nivået på spillerne.

Fra Norsk Bridgemagasin finner vi dette flotte spillet signert Ferdinand Bie.

Meldingene var ikke etter dagens standard, men sluttkontrakten ble spennende.

Hjerner i utspill løp til syds konge før kløver til damen ble fulgt av kløver ess. Hjerner ess og hjerner til stjeling var neste trekk. Kløver ble trumfet hos nord.

Nå fulgte ruter konge, dame og ruter til ess. Syd siste ruter gikk så til trumf med nords nier som heldigvis holdt stikket.

Posisjonen ser vi til venstre.

Nå spilte Bie hjerner fra nord og trumfet med håndens dame.

Vest kunne trumfe over, men måtte nå spille fra kn 8 i trumf og gi Bie hjemgang på sin originale måte å løse trumffargen!

En spilleføring de fleste bare kan drømme om å få til også idag.

<i>Bie</i>			
Vest	Nord	Øst	Syd
	1 NT	Pass	3 ♠
Pass	6 ♠	Pass	rundt

Kilder og litteratur

- Nordisk Familjeboks Sportlexikon, bd. 1–6, Stockholm 1938–46
- Norges Friidrettsforbunds jubileumsbøker 1946 og 1996
- E. Kamper og B. Mallou: The Golden Book of the Olympic Games, Milano 1992
- biografi i NL, bd. 1, 1996
- Norsk Bridgemagasin – nr 9 1938